

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Marc O'Polo International GmbH (Stephanskirchen, Duitsland)

Conclusies

- de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 19 november 2009 in zaak R 1666/2008-4 vernietigen;
- het Bureau verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk bestaande in de afbeelding van de letter „e” op een broekzak voor waren van de klassen 18 en 25 (aanvraag nr. 5 089 859)

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Marc O'Polo International GmbH

Oppositiemerk of -teken: met name Duits beeldmerk dat de letter „e” voorstelt, nr. 30 303 672 voor waren van de klassen 18 en 25

Beslissing van de oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 2007/2009 ⁽¹⁾ doordat er geen gevaar van verarring van de conflicterende merken bestaat

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Beroep ingesteld op 27 januari 2010 — CECA/Commissie

(Zaak T-24/10)

(2010/C 100/67)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: CECA SA (La Garenne Colombes, Frankrijk) (vertegenwoordigers: J. Joshua, barrister, E. Aliende Rodríguez, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- artikel 1, leden 1 en 2 van beschikking C(2009)8682 van de Commissie van 11 november 2009 nietig verklaren, voor zover deze verzoekster betreffen en, in ieder geval, artikel 1, lid 1, nietig verklaren, voor zover hierbij wordt vastgesteld dat verzoekster tussen 16 maart 1994 en 31 maart 1996 heeft deelgenomen aan een inbreuk met betrekking tot tinstabilisatoren;
- de bij artikel 2 aan verzoekster opgelegde geldboete intrekken;
- indien het Gerecht de geldboetes niet volledig intrekt, deze, op grond van zijn volledige rechtsmacht, aanzienlijk verlagen;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep vordert verzoekster nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 11 november 2009 (Zaak nr. COMP/38.589-warmtestabilisatoren), waarbij is vastgesteld dat verzoekster heeft deelgenomen aan twee afzonderlijke inbreuken op artikel 81 EG (thans artikel 101 VWEU), een met betrekking tot tinstabilisatoren en een met betrekking tot ESBO, en voor elk product een geldboete is opgelegd.

Tot staving van haar vorderingen voert verzoekster de volgende middelen aan:

Ten eerste voert zij aan dat volgens een juiste toepassing van artikel 25 van verordening (EG) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ de Akzo-zaak ⁽²⁾ de verjaringstermijn niet heeft gestuit en de bevoegdheid van de Commissie om geldboeten op te leggen voor beide inbreuken was verjaard ingevolge de regel van „tweemaal de verjaringstermijn”, dus tien jaar. Verzoekster stelt dat de Commissie blijkt

heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door vast te stellen dat het tijdvak waarin de Akzo-procedure aanhangig was bij het Gerecht tot gevolg had dat de verjaringstermijn werd gestuit. Voorts kwam de Commissie ten onrechte tot de slotsom dat de termijn van tien jaar als bedoeld in artikel 25, lid 5, van genoemde verordening in casu kon worden verlengd.

Ten tweede betoogt verzoekster dat de Commissie niet heeft bewezen dat er sprake was van een legitiem belang bij de vaststelling van inbreuken ten aanzien waarvan zij geen bevoegdheid had om geldboeten op te leggen. Volgens verzoekster staat artikel 7 van verordening (EG) nr. 1/2003 de Commissie immers toe declaratoir vast te stellen dat een inbreuk is begaan zonder een geldboete op te leggen, mits is bewezen dat de Commissie een legitiem belang heeft.

Ten derde, en los van de eerste twee middelen, vordert verzoekster nietigverklaring van de vaststelling in artikel 1, lid 1, van de bestreden beschikking, dat zij gedurende het tijdvak van 16 maart 1994 tot en met 31 maart 1996 zou hebben deelgenomen aan een inbreuk met betrekking tot tinstabilisatoren, en stelt zij dat de Commissie niet heeft bewezen een legitiem belang bij een dergelijke vaststelling te hebben.

Ten vierde, voor het geval het Gerecht de geldboeten niet volledig intrekt, stelt verzoekster dat de Commissie niet heeft bewezen dat de inbreuk heeft voortgeduurd na 23 februari 1999 en dat de voor het tweede karteltijdvak opgelegde geldboete derhalve moet worden verlaagd vanwege de kortere duur van de inbreuken.

(¹) Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB 2003 L 1, blz. 1).

(²) Arrest Gerecht van 17 september 2007, Akzo Nobel Chemicals en Akros Chemicals/Commissie (gevoegde zaken T-125/03 en T-253/03, Jurispr. blz. II-3523).

Beroep ingesteld op 27 januari 2010 — BASF Specialty Chemicals en BASF Lampertheim/Commissie

(Zaak T-25/10)

(2010/C 100/68)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partijen: BASF Specialty Chemicals Holding GmbH (Bazel, Zwitserland), BASF Lampertheim GmbH (Lampertheim, Duitsland) (vertegenwoordigers: F. Montag en T. Wilson, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- artikel 1, leden 1, sub q, en 2, sub q, artikel 1, leden 1, sub r, en 2, sub r, en artikel 2, punten 15 en 36, van beschikking C(2009) 8682 def. van 11 november 2009 (zaak COMP/38589 — Warmtestabilisatoren) nietig verklaren, voor zover deze bepalingen betrekking hebben op respectievelijk BASF Specialty Chemicals Holding GmbH, BASF Lampertheim GmbH en beide verzoeksters;
- subsidiair, de bij artikel 2, punten 15 en 36, van de beschikking aan verzoeksters opgelegde geldboete passend verlagen;
- verwerende partij verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters komen op tegen beschikking C(2009) 8682 def. van de Commissie van 11 november 2009 (zaak COMP/38589 — warmtestabilisatoren). Bij de bestreden beschikking worden aan verzoeksters en andere ondernemingen geldboeten opgelegd wegens schending van artikel 81 EG en — sinds 1 januari 1994 — van artikel 53 EER-Overeenkomst. Verzoeksters hebben volgens de Commissie deelgenomen aan een aantal overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen op het gebied van tinstabilisatoren en ESBO [geëpoxideerde sojaolie]/esters in de EER, die betrekking hadden op de vaststelling van prijzen, de verdeling van de markt en de toewijzing van leverquota, de verdeling en toewijzing van klanten en de uitwisseling van economisch gevoelige informatie, met name over klanten, productie- en leverhoeveelheden.

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters drie middelen aan.

In de eerste plaats stellen zij dat artikel 25 van verordening (EG) nr. 1/2003 (¹) is geschonden omdat de bevoegdheid van verweerster om verzoeksters geldboeten op te leggen verjaard was. Anders dan de Commissie stelt, is artikel 25, lid 6, van verordening nr. 1/2003, inzake de schorsing van de verjaring, niet op verzoeksters van toepassing.

Als tweede middel voeren verzoeksters aan dat de bestreden beschikking in strijd is met artikel 101, lid 1, VWEU, gelezen in samenhang met artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003, aangezien de inbreuken voor een groot deel niet kunnen worden toegerekend aan BASF Specialty Chemicals Holding GmbH en haar dus in zoverre geen geldboete kan worden opgelegd. Hierdoor heeft de Commissie bij de vaststelling van de geldboete voor BASF Lampertheim GmbH artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003 geschonden, aangezien zij bij de berekening van het plafond van 10 % voor de periode dat BASF Specialty Chemicals Holding GmbH niet aansprakelijk was, slechts de totale omzet van BASF Lampertheim GmbH in aanmerking had mogen nemen.